

Bir cümləlik hekayələr silsiləsindən

***

Babam öləndə 19 yaşında idi.

***

Bacım dünyasını dəyişən gün anam çay içirdi, atam siqaret çəkən kimi...

Tural Turan

***

Hər gün günorta kilsənin zəngi çalınanda yaxınlıqdakı tikintidə işləyən fəhlələr əl-üzlərini yuyub qonşuluqdakı məscidə sarı üz qoyurdular...

***

Yuxusunu görmüşəm, dünyada sonuncu ölən adamın qəbri çarpayı, baş daşı evi olacaq...

***

Ata olacağımı eşidən gün böyüdüm və qocaldım.

***

...Hələ ki, başım qarışıqdı, işlərimi bitirəndən sonra dünyaya gəlməyi düşünürəm.

***

Dünyanın ən gözəl şeirləri dəlixanada yazılır.

***

Tanrı sonuncu insanla birlikdə öləcək.

***

Ən böyük qalibyyət öləcəyini bilə-bilə yaşamaqdır.

***

Bu həyatda hər kəs bir dəfə özünün sözsüz şeirini yazır – sonuncu nəfəsdə...

***

O, rəfiqəsinin, mən də dostumun bəxt üzüyünü iki-üç saatlıq borc alıb nişanlandıq.

***

Soyadımı dəyişdiyim gündən bəri kəndimizdən toy dəvətnamələri almıram.

***

Böyüyəndə anladıq ki, sən demə, uşaq olanda qorxumuzdan kəndimizdəki bütün şikəst qızlara bacı gözü ilə baxmışıq...